

A Perpinyà guanya la calma

Malgrat uns lleugers ecos principalment deguts a l'efecte d'imitació, els aldarulls parisencs no han tingut gaires repercussions a la capital del Rosselló. La passada primavera, el jovent dels barris pobres de Perpinyà ja va tenir la seva dosi de violència.

Laglomeració perpinyanenca només ha viscut uns incidents menors durant el cap de setmana del 5 al 6 de novembre. El vent de revolta de la rodalia parisenca en cap moment no va bufar de debò sobre la capital rosselonesa. Dels set cotxes que han cremat, la majoria eren vehicles robats. Val a dir que, com que la policia recerca les empremtes per mirar d'identificar els autors d'un robatori de cotxe, sistemàticament es cala foc als vehicles robats. Per això aquest sistema per netejar els

rastres dels lladres ha fet pujar més encara el nombre de cotxes cremats arreu de l'estat francès, on independentment de les tensions urbanes, cremen vehicles cada dia.

A la zona comercial del sud de la ciutat es van llançar tres còctels molotov contra unes botigues. Segons la policia els autors van ser un trio força jove. A diferència dels incendis parisencs, no es tractava pas d'una emboscada per encarar-se primer amb els bombers i després amb els CRS. Durant la nit del diu-

menge es va produir un altre incident, aquesta vegada al Molí de Vent, a prop de la universitat, on un cotxe en flames va ser dipositat a prop de la comissaria del barri per fer-ne esclatar els vidres. El fenomen d'imitació o d'identificació que va escampar aquest vent de violències a les principals ciutats de l'estat francès no va tenir gaire ressò a Perpinyà. La revolta de la passada primavera, "els esdeveniments" com en diuen ara els nord-catalans, sonen avui més encara com el preàmbul d'uns fets inevitables. Perpinyà, com la major part de les ciutats de l'estat francès, té pendent la integració. I no pas dels immigrants sinó dels seus fills, la majoria ja amb documentació francesa. Una joventut que, tot i haver anat a l'escola de la República, es queda al marge d'una societat malalta. Dir-se Mohamed o Fàtima és tot un problema a l'hora d'entrar en el mercat laboral o simplement per llogar un pis.

Sebastià Girard